

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ**

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ ТА МАРКЕТИНГУ В
АГРАРНОМУ БІЗНЕСІ»**

05-06 жовтня 2023 року

м. Дніпро - 2023

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СУБ'ЄКТІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

БАГОРКА Д.А. Складові оптимізації бізнес-процесів підприємств	14
БОКАЧ О.В., НЕНАХОВА М.І. Інноваційні фактори забезпечення конкурентоспроможності підприємств агробізнесу	15
БОРОДЕЙ Д.В. РОЗДОБУДЬКО Е.О. Теоретичні підходи до визначення диверсифікації в економіці	16
БУР'ЯН С.В. Теоретичні аспекти управління прибутком підприємства	17
ВАСАРАБ-КОЖУШНА О. Напрями підвищення рівня конкурентоспроможності підприємства	19
ВАСИЛЬЄВ С.В., КУТНЯ І.С. Тенденції інвестування в агробізнес України у воєнний час	20
VINICHENKO I.I., HORNYUK D.I. Formation of sustainable development of the enterprise	21
ВОЗДВИЖЕНСЬКИЙ В.В. Інноваційні чинники в забезпеченні стійкості потенціалу беззбиткового розвитку підприємств агробізнесу	23
ГАЛАГАН Т.І. Стратегічні напрями рекультивзації земель природно-техногенних комплексів	24
ГОНЧАРЕНКО О. В., САМІЛИК Т.М. Інноваційний вектор формування інклюзивної економіки	25
DIDUR K.M. The impact of the war in Ukraine on global food security	26
ЖИЛІН І.М. Детермінанти забезпечення стійкого стану економічної безпеки сільськогосподарських підприємств в умовах глобалізаційних викликів	27
ІВАНОВА Ю.В. Підвищення ефективності функціонування аграрних підприємств	29
КАДИРУС А.О. Конкурентне середовище та його вплив на діяльність підприємства	30
КАПУСТЯН А.С. Теоретичні аспекти управління інноваціями в аграрному секторі	31
КОВАЛЕНКО М.Є. Розвиток сучасної цінової політики в аграрній сфері	33
КОЗАК В.М. Забезпечення фінансової безпеки суб'єктів агропродовольчого ринку	34
КОРОЛЬОВ Д.Д. Сутність стратегічного розвитку підприємства	35
КОСТЮК М.В. Безпека та розвиток аграрного бізнесу в сучасних умовах	36
КУЧЕРЕНКО В.Ю. Формування інвестиційних стратегій підприємства	38
ЛАСТОВЧЕНКО П.В. Формування організаційно-економічного потенціалу сільських територій	40

ХЕЧОЯН А. Значення та особливості маркетингового менеджменту в сільськогосподарських підприємствах	285
ЧАЙКА І. М. Роль відеомаркетингу та стрімінгових платформ у збереженні ринкової позиції під час економічних труднощів	286
ЧОНІ Є.В. Роль та значення карти подорожі споживача при формуванні позитивного досвіду споживача з брендом	288
ЮРЧЕНКО Н.І., УСТІК Т.В. Інноваційні технології в системі маркетингових комунікацій	290
ЯКУБЕНКО Ю. Маркетингове позиціонування підприємств в умовах аграрного сектора економіки	291
ЯКУБЕНКО Ю. Особливості маркетингово управління господарськими суб'єктами аграрної сфери	293
ЯНЧУК Ю. Маркетингове позиціонування підприємств в умовах аграрного сектора економіки	295

СЕКЦІЯ 4. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ АГРАРНОЇ СФЕРИ

БАЙДАК І.І. Аспекти державної підтримки агробізнесу України	297
БОНДАРЧУК Н.В. Сучасний стан взаємодії органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства	298
ВАРАКУТА І.О. Публічне управління у сфері аграрного бізнесу: сучасні виклики та переваги	300
ВЕНГЕР О.М. Державне управління та регулювання аграрної сфери в Україні в період дії воєнного стану	301
ВОРОНІНА В.Р. Забезпечення ефективного управління публічними комунікаціями в діяльності закладів вищої освіти	303
ДОВЖЕНКО С.Я. Особливості державної політики розвитку аграрного сектору України в умовах війни	304
ДУБОВА О.О. Правовий захист системи інвестування в Україні	306
ДЬОМІН Є.О. Інструменти взаємодії органів місцевого самоврядування з громадськістю	307
ЗАСТАВА І.А. Брендинг як складова конкурентоспроможності сільських територій	309
КАВАЛЕР В. Удосконалення роботи кадрової служби в органах місцевого самоврядування	310
КОРНІЄВСЬКИЙ С. В. Особливості стратегічного управління розвитком територіальних громад в умовах післявоєнного відновлення	312

Державна підтримка здійснюється наступними державними інституціями: Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Міністерство аграрної політики та продовольства України і Державна фіскальна служба.

У умовах повномасштабної збройної агресії Росії державна аграрна політика повинна бути максимально заохочувальною, спрямованою на забезпечення стійкості сільськогосподарського виробництва та збереження ефективності ланцюгів *виробництва – перероблення – зберігання – постачання харчових продуктів кінцевому споживачеві*.

Основними завданнями такої політики є гарантування продовольчої безпеки, надання сільськогосподарським виробникам необхідних матеріально-технічних ресурсів, створення умов для самостійного забезпечення харчовими продуктами подвірних господарств і тимчасово переміщених осіб, а також збільшення первинного та поглибленого перероблення сільськогосподарської сировини всередині країни та зростання частки готової продукції в експорті.

З початку 2023 року українські аграрії отримали майже 30 мільярдів гривень банківських кредитів для розвитку агробізнесу [2]. Один з основних порталів, що надає програми підтримки, - "ЄРобота". Міністерство аграрної політики та продовольства України підписало 89 наказів в рамках грантової програми "ЄРобота" для розвитку садів і теплиць на загальну суму 432,8 млн грн. Зокрема, 78 наказів стосуються видачі грантів для розвитку садівництва на 355,9 млн грн, а 11 – для створення теплиць на 76,9 млн грн. [3]. Проте, за рівнем державної підтримки агробізнесу, Україна відстає від країн із розвинутою економікою, і важливість розробки і впровадження цілісної системи державної підтримки розвитку агробізнесу залишається актуальною.

Література:

1. Мельник Л.Л., Байдак І.І. Державна підтримка агробізнесу: сутність, значення та сучасний стан в Україні. *Ефективна економіка*. 2023. № 5. URL: <https://nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/1605/1615>
2. Пріоритети забезпечення стійкості промисловості й аграрного сектору економіки України в умовах повномасштабної війни : аналіт. доп. / О. В. Собкевич, А. В. Шевченко, В. М. Русан, Л. А. Жураковська. Київ : НІСД, 2023. 49 с. URL: <https://doi.org/10.53679/NISS-analytrep.2023.04> (дата звернення: 12.05.2023)
3. Міністерство аграрної політики та продовольства України. URL: <https://minagro.gov.ua/pidtrimka> (дата звернення 21.09.2023)

СУЧАСНИЙ СТАН ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ТА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Бондарчук Н.В., д.держ.упр., професорка

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Заохочення активної співпраці між громадським суспільством і державою сприятиме створенню більш відкритого, демократичного та ефективного суспільства. Актуальність даного питання пов'язано ще і з воєнною агресією Російської Федерації проти України, внаслідок чого відбулося порушення взаємодії держави з інститутами громадянського суспільства.

Необхідність взаємодії органів державної влади з інститутами громадянського суспільства є важливою передумовою для ефективного та своєчасного виконання функцій публічної влади. В Україні за час незалежності вже були зроблені значущі кроки в напрямі формування державної політики щодо розвитку громадянського суспільства, забезпечення відкритості та прозорості роботи органів та посадових осіб державної та місцевої влади. Також відбулися значні зміни взаємодії між державою та громадськими організаціями.

В сучасному світі громадські об'єднання відіграють важливу роль у реалізації державної політики в різних сферах. Ці соціальні інституції на основі практичного досвіду стають ефективним джерелом консолідації зусиль членів соціуму (людини та громадянина) та владних інститутів (органів державного управління) [2].

Взаємодія між владою та суспільством будується на двох важливих складових, а саме: 1) реалізації принципів демократії, прозорості та відкритості в діяльності органів влади; 2) забезпечення можливості безпосередньої участі представників суспільства в процесах управління та вирішенні питань, які мають важливий характер.

Нажаль, нині багато напрацювань та можливих інструментів громадської участі у формуванні політики держави є обмеженим та неможливим через воєнну агресію з боку Росії. Введений воєнний стан на території України обмежив та іноді зовсім змінив профіль активності інститутів громадянського суспільства на користь вирішення питань війни. Окрім того спостерігається наявність обмеженого доступу до публічної інформації, що у свою чергу зменшує кількість проектів з громадською участю.

Основними проблемами взаємодії органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства на теперішній час є наступні. По-перше, наявність обмеження основних прав і свобод. Воєнний стан зазвичай супроводжується обмеженнями прав і свобод громадян, включаючи свободу слова, зібрань, інформаційну свободу тощо. Це ускладнює можливість громадянського суспільства висловлювати свої погляди та взаємодіяти з владою. По-друге, обмеження доступу до інформації. Нині, за об'єктивних причин, спостерігається обмеженість доступу до об'єктивної та незалежної інформації. Це в деяких випадках унеможливорює активну участь громадських організацій та громадян щодо відстоювання своїх прав. По-третє, спостерігається реальна загроза безпеці активістів. Загострення політичної ситуації підвищує ризик для активістів громадянського суспільства. Активісти, які активно висловлюють свої погляди, стають об'єктом переслідування, затримань або фізичних загроз.

По-четверте, воєнний стан обмежує можливості проведення зібрань, демонстрацій та інших масових заходів. По-п'яте, обмеженість фінансування громадських організацій, яке впливає на здатність таких організацій підтримувати населення. Окрім того наявними є проблеми, які пов'язані із недосконалістю законодавчої бази та низькою ефективністю роботи громадських рад.

Отже, розвиток взаємодії органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства в повоєнний час в Україні є важливою темою для подальшої демократичної консолідації і соціального розвитку. Окреслимо основні перспективи подальшого розвитку взаємодії органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства.

Література:

1. Антонова Л. В., Штиршов О. М. Комунікативні технології в процесі взаємодії органів публічної влади з інститутами громадянського суспільства. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2020. № 6. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1899> (дата звернення 25.09.2023р.).

2. Лясота А.Є. Сучасний стан та перспективи розвитку інститутів громадянського суспільства в Україні. Грані. 2018. № 10 DOI: 10.15421/1718140 (дата звернення 28.09.2023р.)